Ο υπόκοσμος στην κυβέρνηση, το έγκλημα στην εξουσία

Θάνος Τζήμερος - Δημιουργία Ξανά

Του Θάνου Τζήμερου

Το να σπάζεις την πόρτα οποιουδήποτε κτηρίου που δεν σου ανήκει είναι ποινικό αδίκημα. Το να καταλαμβάνεις και να βανδαλίζεις τους χώρους του, επίσης. Εκτός αν πρόκειται για δημόσιο κτήριο, κι είσαι πολιτικός συγγενής του ΣΥΡΙΖΑ, ντόπιος ή εισαγόμενος. Τότε, ο πολιτικός προϊστάμενος της αστυνομίας αποφασίζει να αγνοήσει τον νόμο, την έκκληση των πρυτανικών αρχών και την εισαγγελική εντολή και διατάζει τους υφισταμένους του να μην επιβάλουν τον νόμο, καθήκον για το οποίο προσελήφθησαν, εκπαιδεύθηκαν, ορκίστηκαν να τηρούν και πληρώνονται από τον φορολογούμενο. Συνεπίκουροι και μερικοί ακόμα υπουργοί της κυβέρνησης που δηλώνουν ότι διάκεινται φιλικά προς τα "παιδιά" και οι καταστροφές δεν τους πειράζουν.

Το να καταστρέφεις τα επικυρωτικά (τα οποία εσφαλμένως ονομάζονται "ακυρωτικά") μηχανήματα του ΜΕΤΡΟ, το να μπουκάρεις σε γραφεία εταιρειών και να τα κάνεις λαμπόγυαλο, το να καις αυτοκίνητα και τρόλεϊ, το να σπάζεις αγάλματα, ακόμα και το να λερώνεις κάθε επιφάνεια της πόλης γράφοντας τις "σοφίες" σου είναι ποινικό αδίκημα, που τιμωρείται μέχρι και με δύο χρόνια φυλακή. Αλλά στην Ελλάδα της αριστερής παράνοιας, δεν υπάρχει περίπτωση να τιμωρηθείς. Ούτε να συλληφθείς καν.

Για να είμαστε δίκαιοι, η ατιμωρησία των καταστροφέων της δημόσιας περιουσίας, δηλαδή αυτής που πληρώνουμε (και ξαναπληρώνουμε και ξαναπληρώνουμε...) εσύ κι εγώ με τους φόρους μας, αλλά και η επιλεκτική εφαρμογή του συνόλου της νομοθεσίας δεν είναι ανακάλυψη του ΣΥΡΙΖΑ. Είναι διαχρονικό πολιτικό σπορ. Ο νόμος δεν εφαρμόστηκε αυτόματα ποτέ και πουθενά σ΄ αυτή τη χώρα. Περνάει πάντα από πολιτικό "φίλτρο". Έτσι, μπορεί εκατομμύρια άνθρωποι αγνώστου ταυτότητας (ανάμεσά τους και μερικές χιλιάδες τζιχαντιστές) να μπαινοβγαίνουν παράνομα ανενόχλητοι στη χώρα, αλλά θα δικαστούν μόνο οι 8 Τούρκοι του ελικοπτέρου. Κι αυτό γιατί έκαναν το λάθος να προσγειωθούν στην Αλεξανδρούπολη. Αν προσγειώνονταν στο προαύλιο του ΑΠΘ και δήλωναν No borders κανένας δεν θα τους άγγιζε. Μπορεί το ΣτΕ να έχει εκδώσει μια ντουζίνα θετικές αποφάσεις για τις Σκουριές, αλλά αν τον Σκουρλέτη τον πιάσει το μανιάτικο, σού το κλείνει το ορυχείο. Μπορεί οι ατασθαλίες στη διαχείριση πανεπιστημιακών κονδυλίων να είναι κακούργημα, αλλά αν το κάνει ο Σταθάκης δεν τρέχει κάστανο. Και παίρνει και μπόνους την απαλλαγή από την απόκρυψη ενός εκατομμυρίου ευρώ από το πόθεν έσχες. Την ίδια που παίρνει κι ο "ξεχασιάρης" Φλαμπουράρης. Μπορεί η παρακώλυση συγκοινωνιών να "αναβαθμίστηκε" σε κακούργημα, αλλά, αν ξεδιπλώσεις παντιέρα ρόσα, κλείνεις όποιον δρόμο θες, όποτε θες, όσο θες. Να μην σου πω τι συμβαίνει αν εισάγεις δύο τόνους ηρωίνη και είσαι κολλητός του Capo dei Capi. Αν το πολιτικό μας σύστημα ήταν ειλικρινές, θα έπρεπε ΚΑΘΕ νόμος να συνοδεύεται από τη φράση:

Ισχύει αν το επιθυμεί η (εκάστοτε) κυβέρνηση.

Η διαφορά είναι ότι επί δεξιάς, οι κυβερνητικοί εγκληματίες είχαν συναίσθηση ότι διαπράττουν έγκλημα. Και προσπαθούσαν να θολώσουν τα νερά. Καμμιά φορά πηδούσαν στο κενό κι από τον τέταρτο. Επί ΣΥΡΙΖΑ, αυτού του είδους τα εγκλήματα απέκτησαν θεσμικό χαρακτήρα και επαναστατική αίγλη. Παράνομες πράξεις που η δεξιά (η πλαδαρή, άνευρη, ανεύθυνη, ανερμάτιστη, κουτοπόνηρη, πελατειακή, λαμογιακή, μεταπολιτευτική πασοκοδεξιά) αντιμετώπιζε με ενοχικό σύνδρομο (να μην χρησιμοποιήσουμε βία - να μην υπάρξουν τραυματίες - παιδιά είναι κι αυτά - να περιμένουμε να εκτονωθεί η κατάσταση...) ο ΣΥΡΙΖΑ τις ανήγαγε σε φυσιολογικές, να μη σου πω και επιβεβλημένες, εκδηλώσεις "αντίστασης" αφού εντάσσονται στη γενικότερη ανατρεπτική του αντίληψη και στον πόλεμο που έχει κηρύξει η νομενκλατούρα του, από την εποχή της ΚΝΕ, στον καπιταλισμό και στο αστικό κράτος. Και είναι λογικό: ο πάγιος στόχος των κομμουνιστών, και του Περισσού και της Κουμουνδούρου, είναι η κατάλυση της δημοκρατίας και η επιβολή της δικτατορίας του προλεταριάτου, ακόμα κι αν δεύτεροι φαινομενικά τον έχουν αναθεωρήσει. Ουδέποτε ενδιαφέρθηκαν για την τήρηση της νομιμότητας. Απλώς την επικαλούνται τώρα ως κυβέρνηση και μόνο για τους άλλους! Ως αντιπολίτευση έκαιγαν, έσπαζαν, λεηλατούσαν. Υποστήριζαν τους δολοφόνους της 17Ν. Κατηγορούσαν την αστυνομία ως "τάγματα θανάτου" και ήθελαν να την αφοπλίσουν. Δικαιολογούσαν οποιοδήποτε έγκλημα κατά της ζωής και της περιουσίας γινόταν στο όνομα της σοσιαλιστικής τους ουτοπίας. Εκπαίδευαν τα φυντάνια τους σε ληστείες τραπεζών και σε κάθε είδους "αντίσταση κατά της αρχής" και νιώθουν περήφανοι όταν τα συλλαμβάνει η αστυνομία ακόμα και σήμερα!

Όταν έχεις περάσει μια ζωή άνεργος και άεργος στις γιάφκες της θολοκουλτούρας, ανάμεσα στο τσιγαριλίκι και στον Μπακούνιν, έχει νοτίσει το DNA σου η οπτική του υπόκοσμου: "νόμος είναι αυτό που με συμφέρει", είτε ονομάζεται δίκιο του εργάτη, είτε κανάλι στον ημέτερο εργολάβο, είτε ασυλία στους μπαχαλάκηδες. Κι όταν η ζωή τα έχει φέρει, κι ο "σοφός" λαός τα έχει καταφέρει να είσαι και κυβέρνηση, έχεις κάνει μπίνγκο! Νομιμότητα, εμείς! Παρανομία, πάλι εμείς! Κράτος, εμείς! Παρακράτος, πάλι εμείς! Κλέφτες κι αστυνόμοι πακέτο, δύο σε ένα.

Όμως, έτσι, η ευνομούμενη πολιτεία έχει ήδη καταργηθεί. Η Ελλάδα είναι ένα failed state, που το κρατάει στη ζωή η ελεημοσύνη των ξένων και η ιδιότητα που παρ' αξίαν αποκτήσαμε, του μέλους της Ε.Ε. Τι προοπτικές έχει ένα τέτοιο κράτος; ΚΑΜΜΙΑ! Ούτε στον τομέα της Οικονομίας, ούτε οπουδήποτε αλλού. Κράτος στο οποίο ο καθένας μπορεί να τα σπάει ανενόχλητος, αρκεί να δηλώσει "αλληλέγγυος" δεν πρόκειται να προσελκύσει επενδυτή ούτε για δείγμα. Ακόμα κι αν ο φόρος μηδενιστεί. Κράτος στο οποίο η αστυνομία έχει δεμένα τα χέρια, περιμένοντας την άδεια της Αυγής για να κάνει τη δουλειά της, θα λαθροβιώνει σε μια διαρκή νύχτα. Κράτος στο οποίο ο νόμος δεν εφαρμόζεται αν δεν τον γουστάρει ο Τόσκας και ο Κυρίτσης, έχει μπει ήδη στη μηχανή του χρόνου και έχει βρεθεί στην εποχή πριν την "ελέω Θεού" βασιλεία. Διότι ακόμα και το "ελέω Θεού", υπογράμμιζε την αυτοδέσμευση (θεωρητικά έστω) της εξουσίας στην τήρηση ενός κοινού, με τους πολίτες, ηθικού κώδικα.

Σήμερα δεν υπάρχει κανένας κώδικας. Υπάρχει αυτό που κρίνεται πολιτικά συμφέρον σήμερα (γιατί αύριο μπορεί να κριθεί διαφορετικά) από μια συμμορία αδίστακτων αριστεροακροδεξιών που κατέλαβαν την εξουσία με τερατώδη ψέματα και καραμπινάτες απάτες και εξακολουθούν, χωρίς ίχνος τσίπας, να την νέμονται προς ίδιον όφελος, βουλιάζοντας την οικονομία στην απόλυτη καταστροφή, τη χώρα στην απόλυτη ανυποληψία και τον Έλληνα στην απόλυτη εξαθλίωση.

Να μη μασάμε τα λόγια μας: σήμερα στην εξουσία βρίσκεται το έγκλημα. Απροκάλυπτο, θρασύ, αλαζονικό, απάνθρωπο. Νομοτελειακή συνέπεια, όταν στην κυβέρνηση στρογγυλοκάθεται ο υπόκοσμος.

26.07.2016

** Ο κ. Θάνος Τζήμερος είναι πρόεδρος του κόμματος "Δημιουργία, ξανά!" και περιφερειακός σύμβουλος Αττικής*

Πηγή: www.capital.gr/